Pregaria.cat

Entrada

Dius que estàs cansat

Per JesusR el dl., 03/12/2018 - 12:44

Dius “estic cansat, em sento cansat de mi mateix”.

No deu ser que estàs massa centrat en tu? Si mires els teus pensaments i les teves sensacions d’aquesta darrera hora, podria ser que quasi tot hagi sigut: jo, jo? Jo... amb mi, contra mi, què deu pensar de mi i altres formulacions semblants, totes al voltant del teu jo?

Si us plau, obre la finestra. Mira. Contempla el conjunt del parc, els arbres, les fulles, la gent que passa, els nens que tornen de l’escola. Mira.

Escolta el soroll de fons de l’autopista, mira com parlen aquells dos que estan parats i deuen xerrar dels gossos. Ell en porta un de gros i negre que deu ser ja molt gran i està callat ensumant el gos o la gossa menuda que porta ella, i que potser és la millor companyia que trenca la seva soledat.

Ara, tanca la finestra, seu en aquella butaca que sempre ha estat a casa teva i mira d’entrar a dintre teu, no per retornar al teu jo, tan repetit, sinó per obrir una mica d’espai al silenci. Respira a poc a poc i relaxa’t, les mans juntes i els ulls tancats.

Déu, sí, Senyor, examina una mica —no massa— el meu cor. Estic cansat de mi, avorrit de donar-me tantes voltes. Ajuda’m a trencar aquest mur invisible del jo.

Fa ja una llarga estona que t’has anat centrant en tantes persones, segurament moltes que estimes. La teva imaginació les ha situat en la memòria, fins i tot d’aquella manera visual. Sents; saps i acceptes com i qui son: família, amics, veïns, clients... Ara la teva imaginació va més lluny: paisatges, records, problemes, exemples de voluntariat, gent que has conegut i ja no és entre nosaltres... Ells, elles, la gent, els nostres, els de més enllà. Molts... totes.

(Ara, que has obert els ulls de tornada del viatge imaginari de la memòria i del cor... pregunta’t com et trobes. Segueixes cansat de tu?)